

Conseil de l'Égalité des Chances entre Hommes et Femmes
Raad van de Gelijke Kansen voor Mannen en Vrouwen
Rat für Chancengleichheit zwischen Männern und Frauen

**ADVIES Nr .92 VAN 11 FEBRUARI 2005 VAN DE RAAD VAN DE GELIJKE KANSEN
VOOR MANNEN EN VROUWEN BETREFFENDE HET VOORONTWERP VAN WET
“TOT HET BEVOORRECHTEN VAN EEN GELIJKMATIG VERDEELDE HUISVESTING
VAN HET KIND VAN WIE DE OUDERS GESCHIEDEN ZIJN EN TOT REGELING VAN
DE GEDWONGEN TENUITVOERLEGGING INZAKE HUISVESTING VAN HET KIND”,
GOEDGEKEURD DOOR DE RAAD VAN DE GELIJKE KANSEN OP 15 APRIL 2005**

Advies nr. 92 van 11 februari 2005 van het Bureau van de Raad van de Gelijke Kansen voor mannen en vrouwen betreffende het voorontwerp van wet “tot het bevoorrechten van een gelijkmatig verdeelde huisvesting van het kind van wie de ouders gescheiden zijn en tot regeling van de gedwongen tenuitvoerlegging inzake huisvesting van het kind”, goedgekeurd door de Raad van de Gelijke Kansen op 15 april 2005

Op verzoek van de Vice-Eerste Minister en Minister van Justitie heeft het Bureau van de Raad van de Gelijke Kansen voor Mannen en Vrouwen het volgende advies uitgebracht:

I. FINALITEIT VAN HET VOORONTWERP

- 1.1. Het Bureau van de Raad van de Gelijke Kansen voor Mannen en Vrouwen is van mening dat het concept van gelijkmatig verdeelde huisvesting in het voorontwerp van wet als zodanig belicht wordt dat de overige aspecten van de investering in het kind geheel naar het achterplan verdwijnen. Er is thans nog geen evenwichtige verdeling van de opvoedingstaken, onderhoudsgelden en daadwerkelijke ‘quality time’ met de kinderen.
- 1.2. Het Bureau van de Raad van de Gelijke Kansen voor Mannen en Vrouwen wijst erop dat het bedoelde vraagstuk één aspect uitmaakt van een totaalsituatie die alleen behoorlijk behandeld kan worden door een familierechtbank, waarbij de Raad van de Gelijke Kansen voor Mannen en Vrouwen in verschillende adviezen (nrs. 6 en 11) het Instituut heeft aanbevolen en waarvan het concept de unanieme goedkeuring wegdroeg van de Staten-Generaal van het Gezin begin 2004.
- 1.3. Bij gebrek aan een geëigende rechtspraak is het Bureau zich ervan bewust dat de Regering streeft naar een snelle en adequate oplossing voor een ernstige situatie die zich kan voordoen als gevolg van de scheiding van de ouders. Toch heeft het Bureau enkele bemerkingen ter zake:
 - met de instelling van nieuwe procedures komt opnieuw de vraag inzake de gelijkwaardigheid van de ouders in de kostendeling aan de orde, in weerwil van de artikelsgewijze bespreking waarin gesteld wordt dat bepaalde verzoekschriften kosteloos zijn;
 - het ontwerp stelt de beperking van de “rechterlijke onvoorspelbaarheid” voorop via een wettelijk model inzake gelijkmatig verdeelde huisvesting, waarbij een ruime beoordelingsmarge wordt gelaten;
 - de effectiviteit van die procedures zou wel eens sterk kunnen afhangen van de mate waarin het rechtcollege overstelpt is en van de middelen waarover het beschikt om regelmatige hoorzittingen te organiseren;
 - meermaals wordt in de memorie van toelichting en de artikelsgewijze bespreking gewezen op het feit dat de rechter de bevoegdheid heeft om bemiddeling in familiezaken te adviseren aan de partijen; niettemin geeft het voorontwerp de indruk dat de regering weinig overtuigd is van het welslagen van de bemiddeling in familiezaken (art. 734bis ev. G.W.). Het Bureau van de Raad van de Gelijke Kansen voor Mannen en Vrouwen is nochtans van mening dat de bemiddeling een verplichte stap in de rechtspleging zou moeten zijn, behalve dan in gevallen die dringende maatregelen vereisen of wanneer er overeenstemming is tussen de ouders;
 - indien een beroep op de rechter ten slotte onvermijdelijk is, zou het nuttig zijn om een voorafgaande verzoeningspoging op te leggen zoals dat het geval is bij bepaalde geschillen voor de arbeidsrechtbank (art. 734 G.W.).
- 1.4. Het voorontwerp stelt dat de gelijkmatig verdeelde huisvesting van het kind op de eerste plaats moet komen. Verwijzend naar verdeelde meningen van de deskundigen zoals blijkt uit de memorie van toelichting, is het Bureau van oordeel dat de noodzakelijkheid van die prioritaire

maatregel niet is aangetoond en dat de gelijkmatig verdeelde huisvesting aldus slechts één van de mogelijke formules is.

Het Bureau benadrukt voorts dat die formule een artificieel karakter zou kunnen aannemen als geen rekening wordt gehouden met de situatie zoals die bestond tot vóór de echtscheiding van de ouders (in welke mate hield elk van beiden zich kwalitatief en kwantitatief bezig met het kind), noch met de mate waarin de ouders belangstelling tonen voor hun kinderen na de scheiding.

Ten slotte merkt het Bureau op dat de pertinentie van een gelijkmatig verdeelde huisvesting grotendeels afhankelijk is van de regeling van de andere aspecten – in het bijzonder het financiële aspect – van de echtscheiding.

- 1.5. Het Bureau vestigt ook de aandacht op de noodzaak van zowel rechtszekerheid als billijkheid ten aanzien van de gevolgen van de beurtelingse (al dan niet gelijkmatig verdeelde) huisvesting op de situatie van beide ouders in het licht van de pijlers van de sociale zekerheid en de fiscaliteit. Gezien het korte tijdsbestek waarover de Raad van de Gelijke Kansen voor Mannen en Vrouwen beschikt, is een systematische studie naar die aspecten onmogelijk, maar wel is de Raad eventueel bereid om daartoe een bijdrage te leveren.

II. ONDERZOEK VAN DE TEKST

- Titel:
Het Bureau merkt op dat de uitdrukking “hébergement égalitaire de l’enfant” niet precies overeenstemt met de vertaling “gelijkmatig verdeelde huisvesting van het kind”.
- Art.2:
De invoeging van de voorgestelde tekst in artikel 374 B.W. zorgt voor verwarring omdat beide paragrafen onder dat artikel dan gedeeltelijk over hetzelfde onderwerp zouden gaan (huisvesting van het kind). Bovendien dient te worden begrepen dat het “geschil” in §2, eerste lid, betrekking heeft op andere onderwerpen dan de huisvesting, zoniet heeft het lid geen zin. Art. 374 dient in zijn geheel te worden herschreven.
- Art.3:
 - Ook de invoeging van nieuwe leden (en niet van “la disposition suivante” in het Frans) in art. 387bis B.W. maakt het artikel weinig overzichtelijk (met name omdat er sprake is van zowel rechtbank als jeugdrechtbank).
 - Voorts vraagt het Bureau of de indieners zich rekenschap hebben gegeven van het geval waarin het kind dat aanvankelijk geen partij in de zaak was eventueel zou tussenkomen wanneer een procedure meerdere jaren kan duren.
- Art.4:
Het Bureau gaat akkoord met de voorgestelde bepaling, met nadruk op het feit dat deze betrekking heeft op zowel de belemmering van de uitoefening van de rechten van de andere ouder als het in gebreke blijven bij de tenuitvoerlegging van de verplichtingen inzake huisvesting.
- Art.5:
Het Bureau heeft geen bezwaren tegen de voorgestelde tekst.